

Lag om ändring i brottsbalken;

SFS 2013:425

Utkom från trycket
den 10 juni 2013

utfärdad den 30 maj 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 14 kap. samt 15 kap. 10–15 §§ brottsbalken ska ha följande lydelse.

14 kap.

1 § Den som obehörigen, genom att skriva eller på liknande sätt ange en annan persons namn eller på annat sätt, framställer en falsk urkund eller ändrar eller fyller ut en äkta urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *urkundsförfalskning* till fängelse i högst två år.

Med urkund avses

1. en handling som upprättats till bevis eller annars är av betydelse som bevis och som har en utställarangivelse och originalkaraktär,
2. en elektronisk handling som upprättats till bevis eller annars är av betydelse som bevis och som har en utställarangivelse som kan kontrolleras på ett tillförlitligt sätt, och
3. ett märke som ställts ut till bevis om en persons identitet eller om en viss rättighet eller prestation och som har originalkaraktär (bevismärke).

2 § Är brott som avses i 1 § att anse som ringa, döms för *förvanskning av urkund* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vid bedömning av om brottet är ringa ska det särskilt beaktas om urkunden är av mindre vikt eller om gärningen har begåtts för att hjälpa någon till hans eller hennes rätt.

3 § Är brott som avses i 1 § att anse som grovt, döms för *grov urkundsförfalskning* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömning av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om förfalskningen avsett en myndighets arkivhandling av vikt eller en urkund som är särskilt betydelsefull i den allmänna omsättningen eller om gärningen annars varit av särskilt farlig art.

4 §² Den som utan att vid tillfället ha rätt till det förstör, gör obrukbar eller döljer en urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende och brottet inte är att anse som bokföringsbrott, för *hindrande av urkunds bevisfunktion* till fängelse i högst två år.

¹ Prop. 2012/13:74, bet. 2012/13:JuU24, rskr. 2012/13:235.

² Senaste lydelse 1982:150.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

5 §³ Den som olovligen anbringar eller annars förfalskar någon annans namnteckning eller signatur på ett alster av konst eller brukskonst eller på annat sådant verk och därigenom ger sken av att den personen angett sig vara upphovsman till verket döms för *signaturförfalskning* till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

6 §⁴ Den som eftergör eller på annat sätt förfalskar sedel eller mynt som gäller i Sverige eller utomlands eller som har beslutats för utgivning men ännu inte är gällande döms för *penningförfalskning* till fängelse i högst fyra år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst två och högst åtta år.

7 §⁵ Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk sedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade ska prånglas ut, döms för *olovlig befattning med falska pengar* till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

8 § Den som eftergör gällande frimärke, beläggningsstämpel eller annat offentligt eller för allmänheten avsett svenskt eller utländskt värdeärke eller offentlig svensk eller utländsk kontrollmärkning på mått, vikt, vara, handling eller annat, eller anbringar falskt sådant märke eller obehörigen anbringar äkta märke eller annars förfalskar sådant märke eller det märkta, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *märkesförfalskning* till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.
Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

9 § Den som obehörigen anbringar ett märke eller annat föremål som kan förväxlas med gällande gränsmärke, vattenmärke, fixpunkt eller annat märke för plan- eller höjdmätning eller flyttar, tar bort, skadar eller förstör ett sådant märke döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *förfalskning av fast märke* till fängelse i högst fyra år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

10 § Den som åberopar falsk urkund, bjuder ut eller saluför verk med falsk signatur, prånglar ut falsk sedel eller falskt mynt, använder falskt värde- eller kontrollmärke, åberopar falskt fast märke eller annars brukar något som förfalskats på ett sätt som anges i detta kapitel, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för brukande av det förfalskade som om han eller hon själv hade gjort förfalskningen.

³ Senaste lydelse 1970:489.

⁴ Senaste lydelse 2001:31.

⁵ Senaste lydelse av tidigare 6 a § 2001:31.

11 § Den som i annat fall än som avses i 10 § bland allmänheten sprider något som lätt kan förväxlas med gällande sedel, mynt eller offentligt värde-
märke döms för *olaga spridande av efterbildning* till böter.

12 § Om någon har begått en sådan gärning som avses i detta kapitel men frivilligt och innan avsevärd olägenhet uppkommit har avvärjt den fara i be-
vishänseende som gärningen innebar, får han eller hon dömas till lindrigare
straff än vad som är föreskrivet för gärningen. Var faran ringa och är det inte
föreskrivet strängare straff än fängelse i sex månader för gärningen, ska han
eller hon inte dömas till ansvar.

13 §⁶ För försök eller förberedelse till urkundsförfalskning, grov urkunds-
förfalskning, hindrande av urkunds bevisfunktion, signaturförfalskning, pen-
ningförfalskning, märkesförfalskning, förfalskning av fast märke eller bru-
kande av vad som förfalskats och för underlåtenhet att avslöja penningför-
falskning döms det till ansvar enligt vad som föreskrivs i 23 kap. Detsamma
gäller försök till olovlig befattning med falska pengar som består i försök till
anskaffande eller mottagande av det förfalskade. Skulle brottet, om det full-
bordats, ha varit att anse som ringa, ska gärningen dock inte medföra ansvar.

15 kap.

10 § Den som på annat sätt än muntligen lämnar osann uppgift eller förtiger
sanningen, när uppgiften enligt lag eller annan författning lämnas på heder
och samvete eller under annan liknande försäkran, döms, om åtgärden innebär
fara i bevishänseende, för *osann försäkran* till böter eller fängelse i högst sex
månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

Den som av grov oaktsamhet begår en sådan gärning som avses i första
stycket döms för *vårdslös försäkran* till böter eller fängelse i högst sex måna-
der.

11 § Den som i ett intyg eller en annan urkund lämnar osann uppgift om
vem han eller hon är eller om annat än egna angelägenheter eller för skens
skull upprättat en urkund rörande rättshandling döms, om åtgärden innebär
fara i bevishänseende, för *osant intygande* till böter eller fängelse i högst sex
månader.

Är brottet med hänsyn till att det innefattar missbruk av tjänsteställning el-
ler annars att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.

Den som åberopar eller på annat sätt använder en sådan osann urkund som
avses i första stycket döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för
brukande av osann urkund till straff som anges i första eller andra stycket.

12 § Den som sanningslöst åberopar pass, betyg, identitetshandling eller an-
nan sådan för enskild person utställd urkund såsom gällande för sig eller an-
nan person eller lämnar ut sådan urkund för att missbrukas på det sättet döms,
om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *missbruk av urkund* till böter
eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

⁶ Senaste lydelse av tidigare 12 § 2001:31.

Den som sanningslöst utger en handling för att vara en riktig kopia av en viss urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *missbruk av handling* till straff som anges i första eller andra stycket.

13 § Den som förnekar sin underskrift på en urkund eller sin utställarangivelse avseende en urkund, när angivelsen är sådan att den kan likställas med en underskrift, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för *förnekande av underskrift* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

14 § Om någon har begått en sådan gärning som avses i detta kapitel men frivilligt och innan avsevärd olägenhet uppkommit har rättat felet eller på annat sätt avvärvat fara för vidare olägenhet, får han eller hon dömas till lindrigare straff än vad som är föreskrivet för gärningen. Var faran ringa och är det inte föreskrivet strängare straff än fängelse i sex månader för gärningen, ska han eller hon inte dömas till ansvar.

15 § För förberedelse till mened eller stämpling till mened som innebär att någon söker anstifta sådan gärning och för försök till bevisförvanskning döms det till ansvar enligt vad som föreskrivs i 23 kap. Skulle brottet, om det fullbordats, ha varit att anse som ringa, ska gärningen dock inte medföra ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Patrik Örnsved
(Justitiedepartementet)